

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/11/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015200871
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7015200871.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Kataríny Benzovej, v právnej veci žalobcu: O. P., bytom R. č. d. XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou J & J Partners, s.r.o., so sídlom Palackého 2, Košice, proti žalovanému: Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Košiciach, Krajskému dopravnému inšpektorátu, so sídlom Kuzmányho 8, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-KDI2-27/2015-P z 11. mája 2015, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/90/2015-46 z 02. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/90/2015-46 z 02. decembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-KE-KDI2-27/2015-P z 11. mája 2015, ktorým potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice - okolie č. ORPZ-KS-ODI-16-007/2015 z 21. januára 2015 o povinnosti žalobcu podrobiť sa doškoľovaciemu kurzu, preskúšaní odbornej spôsobilosti a preskúmaniu zdravotnej a psychickej spôsobilosti s poukazom na ust. § 91 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) a v rozsahu ust. § 79 ods. 2 citovaného zákona, nakoľko v posledných dvanástich mesiacoch ako vodič motorového vozidla trikrát závažným spôsobom porušil pravidlá cestnej premávky, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 60 € a viac. Zároveň žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania

V odôvodnení rozsudku uviedol, že nemá pochybnosti o právnych ani skutkových záveroch správnych orgánov v konaní o priestupkoch žalobcu, keď príslušné policajné orgány ODI na rôznych miestach na území Slovenskej republiky v dňoch 15. februára 2014 (Rimavská Sobota), 25. novembra 2014 (Malacky) a 17. decembra 2014 (Lučenec) zistili v priestupkovom konaní porušenie pravidiel cestnej premávky, keď žalobca pri vedení motorových vozidiel (aj keď rôznych poznávacích značiek), riadil uvedené vozidlá bez vodičského oprávnenia, za čo mu boli ukladané pokuty podľa ust. § 16 ods. 5, § 16 ods. 2, § 19 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. b/ zákona o cestnej premávke, v poradí podľa dní priestupkov - blokové pokuty uložené v sume 130 €, 100 € a 150 €. Krajský súd sa vysporiadal s námietkami žalobcu, že o uvedených priestupkoch sa dozvedel až z prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu a tieto, pokiaľ ide o jeho identitu a spáchané priestupky, považoval za účelové, v snahe vyhnúť sa zaplateniu týchto pokút. Poukázal na to, že z administratívneho spisu druhostupňového správneho orgánu vyplynulo, že pri priestupkoch evidovaných v Rimavskej Sobote, ako aj v Lučenci a v Malackách žalobca síce nemal pri sebe vodičské oprávnenie a za tieto rôzne priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky bol riešený blokovými pokutami, avšak jeho identita bola overovaná podľa predloženého občianskeho preukazu a proti uloženej pokute nemal výhrady, ktoré skutkové zistenia potvrdzuje záznam o podaní vysvetlenia ORPZ ODI Rimavská Sobota z 08. apríla 2015, ORPZ ODI z 05. mája 2015 a ORPZ Lučenec z 08. apríla 2015, pričom tieto záznamy súčasne potvrdzujú aj podpis žalobcu na uvedených blokových pokutách, a preto krajský súd nemal pochybnosti o týchto podpisoch, i keď mohli byť iné ako inak používané podpisové vzory. Mal za to, že porušenia cestnej premávky boli jednoznačne preukázané. Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd konštatoval, že preskúmané rozhodnutie je v súlade so zákonom, preto žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil poukazom na ust. § 250k ods. 1 O.s.p. zohľadniac neúspech žalobcu v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/ a d/ O.s.p.. Podľa žalobcu krajský súd nevykonal niektoré ním navrhované dôkazy, ktoré by podľa neho preukázali, že žalovaný vychádzal z nespoľahlivo zisteného stavu veci, nakoľko sa neúplne vysporiadal s procesnou obranou žalobcu v správnom konaní. Namietal, že ani správny orgán ani krajský súd nevyhoveli požiadavke nariadenia znaleckého dokazovania súdnym znalcom z odboru písomoznalectvo, ktoré by jednoznačne potvrdilo, že žalobca uvedené priestupky nespáchal. Rovnako namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s návrhom žalobcu zistiť, kto je vlastníkom motorových vozidiel, ktorých vodič alebo vodiči spáchali priestupky, ktoré sú kladené za vinu žalobcovi. Žalobca mienil preukázať, že k vlastníkom a držiteľom týchto vozidiel nemá žiaden vzťah, na základe ktorého by v čase spáchania priestupkov tieto mohli viesť. Krajský súd nevykonal navrhnuté dôkazy, hoci tieto mohli mať pre rozhodnutie podstatný význam. Na podporu svojich tvrdení poukázal na nález Ústavného súdu SR č. k. III ÚS 332/09 a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a zároveň žiadal, aby mu súd priznal trovy odvolacieho konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že trvá na svojom stanovisku vyjadrenom v žalobou napadnutom rozhodnutí, ako aj rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa. Je názoru, že žalobca je povinný podrobiť sa doškološovaciemu kurzu, podrobiť sa preskúšaniu odbornej spôsobilosti v rozsahu ust. § 7 ods. 2 zákona o cestnej premávke, preskúmania zdravotnej spôsobilosti a preskúmania psychickej spôsobilosti tak, ako je uvedené v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 28. februára 2018 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t.j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahrádzať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t.j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívnych spisov správnych orgánov oboch stupňov a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu. S poukazom na uvedené potvrdil odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.).

Na doplnenie Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že z evidencnej karty vodiča - žalobcu vyplýva, že tento sa v sledovanom období 24 mesiacov dopustil 7 priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom v prípade priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo 17. decembra 2014 podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona o priestupkoch ide o priestupok spáchaný závažným spôsobom, za ktorý bola žalobcovi uložená pokuta 150 €, v prípade priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky z 25. novembra 2014 podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch ide o priestupok spáchaný závažným spôsobom, za ktorý bola žalobcovi uložená pokuta 100 €, a v prípade priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky z 15. februára 2014 podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch ide o priestupok spáchaný závažným spôsobom, za ktorý bola žalobcovi uložená pokuta 130 €. Ostatné priestupky v sledovanom období, ktoré boli spáchané na rôznych

miestach na území Slovenskej republiky, neboli spáchané závažným spôsobom a žalobcovi za ne boli uložené pokuty v rozmedzí 20 € až 60 €. Žalobca v konaní namietal, že priestupkov zo 17. decembra 2014, z 25. novembra 2014 a z 15. februára 2014 sa nedopustil. Správny orgán vykonal rozsiahle dokazovanie, z ktorého vyplynul záver, že vyššie uvedené priestupky boli žalobcovi náležitým spôsobom preukázané. Odvolacie dôvody žalobcu korešpondujú s obranou žalobcu v správnom konaní, pričom k námietkam žalobcu ohľadne nedostatočne zisteného skutkového stavu, nakoľko krajský súd nevykonal ním navrhnuté dôkazy, je potrebné uviesť, že v právnom poriadku Slovenskej republiky žiaden dôkaz nemá vyššiu dôkaznú silu. Správne orgány sú povinné všetky dôkazy (v prospech aj neprospech účastníka konania) hodnotiť tak samostatne, ako aj vo vzájomnej súvislosti. Krajský súd vyhodnotil obranu žalovaného ohľadne jeho identity pri spáchaných priestupkoch za účelovú, pričom vychádzal z toho, že priestupca sa hliadkam preukázal dokladom totožnosti (ktorého zneužitie nebolo žalobcom tvrdené ani preukázané) a zároveň došlo k stotožneniu žalobcu konajúcimi príslušníkmi PZ, pričom títo vypovedali zhodne, že totožnosť priestupcu zistili z predloženého dokladu totožnosti a následne došlo k lustrácii žalobcu na diaľku za účelom overenia jeho oprávnenia viesť motorové vozidlá (v kontexte s nepredloženým vodičským preukazom). V štádiu, kedy obrana žalobcu bola vyhodnotená ako účelová, bolo nadbytočné vykonávať ďalšie dokazovanie znalcom z odboru písomoznalctva, keď závery znaleckého posudku neboli spôsobilé ovplyvniť dôkaznú situáciu v prospech žalobcu. Znalecký posudok, napriek tomu, že je vyhotovovaný odbornou osobou, nie je dôkazom vyššej dôkaznej sily. Rovnako nebolo potrebné skúmať majiteľov predmetných motorových vozidiel. Navyše v kontexte s povolaním žalobcu a jeho podnikateľskými aktivitami v zahraničí, nie je nezvyčajné, že tento viedol motorové vozidlá registrované v rôznych štátoch. Vykonanie žalobcom navrhovaných dôkazov nebolo spôsobilé ovplyvniť posúdenie skutkového stavu, nakoľko z doposiaľ vykonaného dokazovania bol skutkový stav dostatočne určito a bezpečne ustálený.

Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu je vecne správny, a preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a s použitím § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanému ich náhrada zo zákona neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01. júla 2016.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.